

Steun aan de revolutie van het Syrische volk – Neen aan een buitenlandse interventie!

Contributed by Revolutionaire Socialisten (Egypte), Linkse Revolutionaire Stroming (Syrië), Unie van Communisten (Irak), Socialistisch Forum (Libanon), Al Mounadil-a (Marokko), Ligue de la Gauche Ouvrière (Tunesië)



2013 - Last Updated maandag, 09 september 2013

Meer dan honderdduizend mensen werden gedood, honderdduizenden raakten gewond en gehandicapt, miljoenen mensen zijn op de vlucht in en buiten Syrië.

Steden, dorpen en buurten werden geheel of gedeeltelijk vernietigd door allerlei soorten wapens, inbegrepen oorlogsvliegtuigen, scud-raketten, bommen en tanks, allemaal betaald met het zweet en bloed van het Syrische volk. Dit gebeurde onder het voorwendsel het moederland te verdedigen en een militair evenwicht te bereiken met Israël (wiens bezetting van Syrische grond in feite werd beschermd door het Syrische regime, dat steeds faalde de voortdurende agressie door Israël te beantwoorden).

En toch, ondanks de enorme verliezen en calamiteiten die we hierboven vermeldden, waarvan alle Syriërs het slachtoffer werden, voelde geen enkele internationale organisatie of belangrijk land – of zelfs een minder belangrijk – de nood praktische solidariteit te organiseren of de Syriërs te steunen in hun strijd voor de meest elementaire rechten, menselijke waardigheid en sociale rechtvaardigheid.

De enige uitzondering kwam van een aantal Golfstaten, meer bepaald Qatar en Saoedi-Arabië. Echter, hun doelstelling was de aard van het conflict te controleren en het in een sectarische richting te stuwen, daarbij de Syrische revolutie te vervormen en te pogen ze te aborteren, een reflectie van hun diepe angst dat de vlam van de revolutie ook hen zou bereiken. Dus steunden ze de meest obscure takfiri (Islamitische djihadisten) groepen, uit alle hoeken van de wereld, om een groteske visie van heerschappij gebaseerd op de Islamitische sharia op te leggen. Deze groepen zijn keer op keer betrokken geraakt in verschrikkelijke bloedbaden tegen Syrische burgers die tegen hun repressieve maatregelen en agressieve opstelling in de streken onder hun controle opkwamen, zoals recent nog het geval was in de dorpen van het platteland rond Latakia.

Een groot blok vijandige krachten, vanuit de hele wereld, spant samen tegen de revolutie van het Syrische volk, een revolutie die uitbrak in tandem met de opstanden die afgelopen drie jaar in een groot deel van de Arabische regio en de Maghreb uitbraken. De volksopstanden wilden een einde maken aan een geschiedenis van brutaliteit, onrechtvaardigheid en uitbuiting, en het recht op vrijheid, waardigheid en sociale rechtvaardigheid afdwingen.

Dit stootte echter niet enkel op de brutale lokale dictaturen, maar ook op het gros van de imperialistische machten, die proberen de diefstal van de rijkdommen van ons volk te bestendigen, en van de diverse reactionaire klassen en machten in de regio en de omliggende landen.

Wat Syrië betreft, bestaat de alliantie die vecht tegen de revolutie van het volk uit een ganse reeks

Steun aan de revolutie van het Syrische volk – Neen aan een buitenlandse interventie!

Contributed by Revolutionaire Socialisten (Egypte), Linkse Revolutionaire Stroming (Syrië), Unie van Communisten (Irak), Socialistisch Forum (Libanon), Al Mounadil-a (Marokko), Ligue de la Gauche Ouvrière (Tunesië)

~~Donstag, 03 september 2013 11:41 uur, geplaatst op donstag, 03 september 2013~~
basdien, 03 september 2013 11:41 uur, geplaatst op donstag, 03 september 2013
velen, de aanvalskracht van Hezbollah, dat verdrinkt in het moeras van het verdedigen van een diep corrupt en crimineel dictatoriaal regime.

Deze onfortuinlijke situatie heeft ook een belangrijk deel van de traditionele Arabische linkerkant van stalinistische oorsprong getroffen, in Syrië zelf, maar ook in Libanon, Egypte en de rest van de Arabische regio – en wereldwijd- die duidelijk positief bevoordeeld is tegenover de vuile alliantie rond het regime van Assad.

Dit wordt gerechtvaardigd door het regime voor te stellen als een “weerbarstig” regime, of zelfs een dat “zich verzet” tegen het imperialisme, ondanks haar lange geschiedenis – in feite sinds het aan de macht is- van bescherming van de Zionistische bezetting van de Golan-hoogte, haar doorlopende bloedige onderdrukking van verschillende groepen die zich verzetten tegen Israël, of het nu Palestijnse of Libanese (of Syrische) organisaties waren, en haar passiviteit en onderdanigheid, sinds de oorlog van oktober 1973 tegenover de Israëlische agressies op Syrisch grondgebied. Deze bevooroordeeldheid van een deel van de linkerkant zal serieuze gevolgen hebben op hoe gewone Syriërs tegenover links in het algemeen zullen staan.

De VN en de Veiligheidsraad in het bijzonder waren niet in staat de misdaden van een regime te veroordelen dat door het Syrische volk voortduren en vreedzaam verworpen werd gedurende meer dan zeven maanden, terwijl intussen de kogels van de scherpschutters en shabbiha (milities in dienst van het regime) de ene betoger na de andere neerschoten, dag in dag uit, en terwijl de meest invloedrijke activisten werden gearresteerd en onderworpen aan de ergste foltering, en in de gevangenissen en detentiecentra werden geliquideerd.

Heel die tijd bleef de wereld oorverdovend stil...

Die situatie veranderde weinig nadat het revolutionaire volk besliste de wapens op te nemen en het verschijnen van wat bekend werd als het Free Syrian Army (FSA) – wiens officieren en soldaten grotendeels uit het reguliere leger kwamen. Dit leidde tot de verschrikkelijke escalatie van de misdaden door het regime.

Het Russische imperialisme, de belangrijkste bondgenoot van het Baathistische regime in Damascus, waaraan het alle soorten steun verleent, blijft op de uitkijk om elke poging deze misdaden te veroordelen in de Veiligheidsraad, te blokkeren. De VS aan de andere kant zien geen graten in het voortbestaan van de status quo, met alle overduidelijke gevolgen en de vernietiging van het land die er uit voortvloeit. Dit ondanks de dreigementen en intimidatie die de VS-president hanteert elke keer iemand in de oppositie de kwestie van het gebruik van chemische wapens door het regime opwerpt, tot en met de recente escalatie, toen er ineens een “rode lijn” werd overschreden.

Het is duidelijk dat Obama, die de indruk geeft dat hij zijn dreigementen wil doorzetten, er zeer verveeld mee gezeten zou hebben als hij dat niet zou doen. Het zou immers niet enkel negatief

Steun aan de revolutie van het Syrische volk – Neen aan een buitenlandse interventie!

Contributed by Revolutionaire Socialisten (Egypte), Linkse Revolutionaire Stroming (Syrië), Unie van Communisten (Irak), Socialistisch Forum (Libanon), Al Mounadil-a (Marokko), Ligue de la Gauche Ouvrière (Tunesië)

~~dit artikel is op 18 september 2013 zelfstandig op maandag 19 september 2013 en arrogant staat die hij teld ten overstaan van de volgzaam Arabische landen en de rest van de wereld.~~

De nakende aanval op de Syrische strijdmacht wordt in essentie door de VS geleid. Echter, het gebeurt met de ondersteuning en medewerking van geallieerde imperialistische landen, zelfs al wordt de operatie ditmaal niet gerationaliseerd door de gewoonlijke farce, bekend als “internationale legitimiteit” (namelijk de beslissingen van de VN die nog steeds representatief is voor de belangen van de grootmachten, of die nu in conflict of in alliantie zijn met elkaar, afhankelijk van de omstandigheden, meningsverschillen en evenwichten tussen hen). Anders gezegd: de VS zal niet wachten met een aanval op een beslissing van de Veiligheidsraad omwille van het verwachte Russisch-Chinese veto.

Helaas gokken velen in de Syrische oppositie op deze interventie en de positie van de VS in het algemeen. Zij geloven dat dit een opening zal bieden voor hen om de macht te grijpen, daarbij de beweging van de massa's en hun onafhankelijke beslissing passerend. Het hoeft dan ook niet te verrassen dat de vertegenwoordigers van deze oppositie en van het FSA geen schroom hebben om informatie te geven aan de VS over mogelijke doelwitten voor de aanval.

In elk geval zijn wij akkoord over het volgende: de westerse imperialistische alliantie zal verschillende posities en vitale delen van de militaire en civiele infrastructuur in Syrië treffen (met heel wat slachtoffers tot gevolg, zoals gewoonlijk). Echter, zoals ze zelf al aankondigden, zullen de aanvallen niet als bedoeling hebben het regime omver te werpen. Ze zijn louter bedoeld om, in Obama's woorden, de huidige Syrische leiding te treffen en het gezicht te redden van de VS, na al de dreigementen over het gebruik van chemische wapen. De intentie van de VS-president de Syrische leiding te straffen, vloeit op geen enkele manier voort uit Washington's solidariteit met het lijden van de kinderen die in de slachtpartijen van Ghouta omkwamen, maar enkel vanuit het vasthouden aan wat Obama de vitale belangen van de VS en haar binnenlandse veiligheid noemt, en de belangen en de veiligheid van Israël. Het Syrische leger en zijn regionale bondgenoten, geleid door het Iraanse regime, zullen waarschijnlijk niet genoeg moed hebben om de dreiging van hun opperste leiders, dat een westerse aanval op Syrië de hele regio in brand zal zetten, te vervullen. Maar deze optie blijft mogelijk, als een ultieme optie met catastrofale gevolgen.

De imminente aanval van het westers imperialisme heeft geenszins tot doel de Syrische revolutie ook maar het minst te steunen. Ze is er op gericht Damascus aan de onderhandelingstafel te dwingen en Bashar al-Assad toe te laten naar de achtergrond te verdwijnen, en tegelijk het regime in stand te houden. Tegelijkertijd willen de VS de voorwaarden verbeteren om de positie van het Amerikaanse tegenover het Russisch imperialisme in het toekomstige Syrië te versterken.

Hoe meer diegenen die deelnemen aan het voortdurende volksmobilisaties – diegenen die meer bewust zijn, principes hebben, en zich inzetten voor de toekomst van Syrië en haar volk – zich bewust zijn van deze feiten, hun gevolgen en resultaten, en hiernaar handelen, hoe meer dit er toe zal bijdragen het Syrische volk te helpen een echte revolutionaire leiding op te bouwen.

Steun aan de revolutie van het Syrische volk – Neen aan een buitenlandse interventie!

Contributed by Revolutionaire Socialisten (Egypte), Linkse Revolutionaire Stroming (Syrië), Unie van Communisten (Irak), Socialistisch Forum (Libanon), Al Mounadil-a (Marokko), Ligue de la Gauche Ouvrière (Tunesië)

dinsdag, 03 september 2013 - Last Updated maandag, 09 september 2013

In het proces van een volgehouden strijd gebaseerd op de huidige en toekomstige belangen van hun volk, zou dit een radikaal programma voortbrengen dat in overeenstemming is met deze belangen, een programma dat kan verdedigd en in de praktijk worden gebracht op de weg naar de overwinning.

Neen aan elke vorm van imperialistische interventie, zowel door de VS als door Rusland.

Neen aan elke vorm van reactionaire sektarische interventie, zowel door Iran als de Golfstaten gebeurt.

Weg met alle illusies in de komende militaire interventie door de VS.

Breek de wapendepots open voor het Syrische volk en haar strijd voor vrijheid, waardigheid en sociale rechtvaardigheid.

Voor een vrij en democratisch Syrië. Weg met de dictatuur van Assad en elke andere dictatuur.

Leve de revolutie van het Syrische volk!

Een gemeenschappelijke verklaring van de Revolutionaire Socialisten (Egypte) – Linkse Revolutionaire Stroming (Syrië) – Unie van Communisten (Irak) - Al Mounadil-a (Marokko) - Socialistisch Forum (Libanon) – Ligue de la Gauche Ouvrière (Tunesië))

Zaterdag 31 augustus 2013

Deze verklaring verscheen oorspronkelijk op [Al MansourAl Mansour](#). Nederlandse vertaling: Thomas Weyts.